EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 30.9.2025
COM(2025) 557 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN

Sammanfattning av den sammanfattande rapporten om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 649/2012 om export och import av farliga kemikalier under perioden 2020–2022

{SWD(2025) 278 final}

Förkortningar

Kemikaliemyndigheten	Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa)
Biocidförordningen	Förordningen om biocidprodukter
CLP-förordningen	Förordningen om klassificering, märkning och förpackning
KN	Kombinerade nomenklaturen
CUS	Customs Union and Statistics
Echa	Europeiska kemikaliemyndigheten
ePIC	Programvaruapplikation för genomförande av förordning (EU) nr 649/2012
EU	Europeiska unionen
It	Informationsteknik
OECD	Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling
EUT	Europeiska unionens officiella tidning
PIC	Förhandsgodkännande sedan information lämnats
Reach	Förordningen om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier

1 INLEDNING

1.1 PIC-förordningen

Genom förordning (EU) nr 649/2012[1] (PIC-förordningen) genomförs Rotterdamkonventionen om förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats för vissa farliga kemikalier och bekämpningsmedel i internationell handel. Syftet med PIC-förordningen är att främja delat ansvar och samarbete i fråga om internationell transport av farliga kemikalier och att skydda människors hälsa och miljön från potentiell skada. Detta ska uppnås genom att informationsutbytet om farliga kemikaliers egenskaper underlättas, genom att en beslutsprocess inrättas i EU för import och export av sådana kemikalier och genom att antagna beslut sprids till parterna i konventionen och andra länder.

PIC-förordningen är tillämplig på kemikalier som förtecknas i bilaga III till Rotterdamkonventionen och på industrikemikalier (som används av yrkesutövare och konsumenter) samt bekämpningsmedel (inklusive biocider) som av hälso- eller miljöskäl har förbjudits eller underkastats stränga restriktioner enligt EU-lagstiftningen. PIC-förordningen går längre än kraven i konventionen eftersom den gäller export till alla länder och eftersom kravet på medgivande från det importerande landet gäller för många fler kemikalier än de som förtecknas i konventionen. Exportkraven gäller dessutom även för vissa blandningar som innehåller kemikalier som finns med i förteckningen.

Enligt PIC-förordningen gäller olika krav för export beroende på var kemikalien förtecknas i bilaga I. För kemikalier som förtecknas i del 1 i bilaga I måste exportanmälan lämnas till det importerande landet, medan det för kemikalier som förtecknas i del 2 eller 3 i bilaga I krävs en exportanmälan och ett uttryckligt medgivande från det importerande landet, såvida inte kemikalierna omfattas av PIC-förfarandet i enlighet med konventionen och exporteras till en part som har avgett ett medgivande till importen. Dessa skyldigheter gäller även för blandningar som innehåller ämnen som förtecknas i bilaga I till PIC-förordningen i sådana koncentrationer att märkning krävs enligt förordning (EG) nr 1272/2008[2] om klassificering, märkning och förpackning (CLP-förordningen) och för vissa varor.

Enligt PIC-förordningen måste dessutom kommissionen till konventionens sekretariat anmäla slutliga lagstiftningsåtgärder med avseende på kemikalier som är förbjudna eller underkastade stränga restriktioner inom någon av konventionens användningskategorier (industrikemikalier eller bekämpningsmedel) och som finns förtecknade i del 2 i bilaga I till PIC-förordningen. Detta förfarande (anmälan om slutliga lagstiftningsåtgärder) ligger till grund för förteckningen av kemikalier i bilaga III till konventionen.

För kemikalier som förtecknas i del 3 i bilaga I (som motsvarar bilaga III till konventionen) utarbetar kommissionen, på EU:s vägnar och på grundval av de befogenheter som ges i PIC-förordningen, ett importbeslut som anger om kemikalierna får importeras till EU och vilka villkor som i sådana fall ska gälla. Detta beslut lämnas in till konventionssekretariatet.

---

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 649/2012 av den 4 juli 2012 om export och import av farliga kemikalier, EUT L 201, 27.7.2012, s. 60, https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2012/649/oj.

[2] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006, EUT L 353, 31.12.2008, s. 1, https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2008/1272/oj.

1.2 Rapporteringskravet

Enligt artikel 22 i PIC-förordningen ska kommissionen vart tredje år rapportera om sin verksamhet inom ramen för den förordningen och sammanställa en sammanfattande rapport som innehåller följande:

- Den information som medlemsstaterna har lämnat in enligt artikel 22.1 om tillämpningen av de förfaranden som anges i PIC-förordningen, däribland om tullkontroller, överträdelser, sanktioner och avhjälpande insatser.
- Den information som kemikaliemyndigheten har lämnat in enligt artikel 22.1 om tillämpningen av de förfaranden som anges i PIC-förordningen.

Denna tredje rapport omfattar perioden 2020–2022. Rapporteringsformuläret blev tillgängligt online för medlemsstaterna den 28 mars 2024, med senaste inlämningsdatum den 10 maj 2024. Den 28 juni 2024 hade alla rapporter lämnats in. I oktober 2023 offentliggjorde kemikaliemyndigheten sin rapport för 2020–2022 om tillämpningen av förfarandena i PIC-förordningen[3].

Den här rapporten är en sammanfattning av den sammanfattande rapporten som ger en översikt över genomförandet av PIC-förordningen under perioden 2020–2022.

2 STYRNING AV PIC-FÖRORDNINGEN

2.1 Kommissionen, kemikaliemyndigheten och de utsedda nationella myndigheterna anser att samordningen av deras respektive verksamheter för att genomföra PIC-förordningen fortsätter att vara effektiv.

På nationell nivå utser varje medlemsstat en nationell myndighet som ska sköta de administrativa uppgifter som föreskrivs i PIC-förordningen. Precis som för föregående rapporteringsperiod ansåg medlemsstaterna att samordningen hade fungerat tillfredsställande mellan de utsedda nationella myndigheterna och kommissionen såväl som mellan de utsedda nationella myndigheterna och kemikaliemyndigheten.

Kommissionen ansåg att samarbetet med de utsedda nationella myndigheterna och kemikaliemyndigheten hade varit tillfredsställande, när det gäller både regelbundna utbyten under rapporteringsperioden och diskussioner vid de PIC-möten som hålls två gånger om året med de utsedda nationella myndigheterna.

Kemikaliemyndigheten rapporterade att arbetet med de utsedda nationella myndigheterna hade fortsatt att fungera bra, att samordningen med kommissionen i allmänhet hade varit tillfredsställande och att förutsägbarheten i och planeringen av arbetet hade förbättrats.

2.2 Bristen på resurser äventyrar ett effektivt genomförande och hindrar förbättrings- och tillsynsåtgärder.

De resurser som avsatts för kommissionens och Echas genomförande av PIC-förordningen låg kvar på en liknande nivå som under den föregående rapporteringsperioden.

Antalet exportanmälningar som behandlades av kemikaliemyndigheten minskade under perioden. Den totala behandlingsrelaterade arbetsbördan för kemikaliemyndighetens PIC-team var dock fortsatt hög eftersom arbetsbördan i samband med annan behandling och relaterade

[3] Echa, *Report on the operation of the Prior Informed Consent (PIC) Regulation 2023* (inte översatt till svenska), ECHA-23-R-11-EN, https://echa.europa.eu/documents/10162/18272234/report_pic_art_22_2023_en.pdf.

uppgifter ökade, inklusive en betydande ökning av antalet begäranden om tekniskt stöd/regleringsstöd.

På grund av det stora och ökande antalet inlagor fortsatte kemikaliemyndigheten att avsätta mänskliga och ekonomiska resurser för att upprätthålla och förbättra tillämpningen av ePIC-applikationen, vilket ofta begärts av de utsedda nationella myndigheterna. Resurser avsattes även för kemikaliemyndighetens förfaranden och arbetssätt för att genomföra PIC-förordningen.

De utsedda nationella myndigheterna rapporterade att nivåerna för de resurser som avsatts för PIC-förordningens genomförande ligger på mellan 0,05 och 3,25 heltidsekvivalenter. Antalet medlemsstater som rapporterade att deras nationella tillsynsmyndigheter har tillräckliga resurser för att fullgöra sina skyldigheter enligt PIC-förordningen minskade till 12, från 15 under den föregående rapporteringsperioden och 18 under den första rapporteringsperioden. På motsvarande sätt uppgav tio medlemsstater, jämfört med åtta under den föregående rapporteringsperioden och sju under den första rapporteringsperioden, att de inte har tillräckliga resurser.

3 UPPDATERING AV BILAGORNA I OCH V TILL PIC-FÖRORDNINGEN

3.1 Uppdatering av bilaga I

Enligt artikel 23 ska kommissionen minst en gång om året se över kemikalieförteckningen i bilaga I med beaktande av utvecklingen i EU-rätten – främst Reach-förordningen[4], biocidförordningen[5] och förordningen om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden[6] – och enligt konventionen. Bilagorna till PIC-förordningen ändras genom delegerade akter som antas av kommissionen.

Under rapporteringsperioden lades 48 ämnen till i bilaga I, varav 44 infördes i delarna 1 och 2 i bilaga I. Av dessa infördes 35 ämnen eftersom de hade förbjudits enligt förordningen om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, ett ämne på grund av att det inte hade godkänts för användning i biocidprodukter enligt biocidförordningen, sex ämnen på grund av att de hade underkastats restriktioner enligt Reach (varav tre för användning av allmänheten och tre för yrkesmässig användning) och två ämnen på grund av att de hade underkastats restriktioner enligt förordningen om långlivade organiska föroreningar. Fyra ämnen lades till i del 3 i bilaga I efter att de hade införts i bilaga III till konventionen. Dessutom har EU:s KN-nummer, som förtecknas i bilaga I till PIC-förordningen, uppdaterats.

Enligt artikel 11 i PIC-förordningen ska kommissionen skriftligen underrätta konventionens sekretariat om de kemikalier som förtecknas i del 2 i bilaga I och för vilka PIC-anmälan ska ske. Under rapporteringsperioden lämnades 31 anmälningar om slutliga lagstiftningsåtgärder in till sekretariatet.

---

[4] Förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1907/oj.

[5] Förordning (EU) nr 528/2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter, http://data.europa.eu/eli/reg/2012/528/oj.

[6] Förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1107/oj.

3.2 Uppdatering av bilaga V

Ändringar av del 1 i bilaga V till PIC-förordningen (kemikalier som omfattas av exportförbud) måste göras när ett ämne införs i bilaga I till förordningen om långlivade organiska föroreningar[7]. Under rapporteringsperioden lades fem ämnen till i del 1 i bilaga V.

I del 2 i bilaga V till PIC-förordningen förtecknas andra kemikalier än långlivade organiska föroreningar som omfattas av exportförbud. Under rapporteringsperioden lades vissa blandningar som innehåller kvicksilver eller kvicksilverföreningar och vissa produkter med tillsatt kvicksilver till i del 2.

4 TILLÄMPNING AV PIC-FÖRORDNINGEN

4.1 De utsedda nationella myndigheternas och kemikaliemyndighetens medvetandehöjande åtgärder och stöd till exportörer och importörer har fortsatt att förbättras och främjar efterlevnaden.

24 medlemsstater rapporterade att de hade genomfört medvetandehöjande åtgärder och informationsåtgärder, särskilt tillhandahållande av information online. Nästan alla medlemsstater som genomförde sådana åtgärder ansåg att detta hade lett till att exportörer och importörer följde bestämmelserna bättre.

Kemikaliemyndigheten fortsatte att bistå med information och stöd till exportörer och importörer via sin webbplats, e-News (som offentliggörs varje vecka), nyhetsbrev, sociala medier, den interna meddelandefunktionen i ePIC och helpdesken. Myndigheten förbättrade även ePIC-sidornas användbarhet[8].

Andra av kemikaliemyndighetens åtgärder omfattade informationskampanjer för exportörer, genomförande av olika utåtriktade evenemang och offentliggörande av vägledning om Förenade kungarikets utträde ur EU och om protokollet om Nordirland för att informera företag om deras skyldigheter enligt PIC-förordningen efter brexit[9].

4.2 Ökningen av antalet exportanmälningar som hanteras av de utsedda nationella myndigheterna och Echa har planat ut, samtidigt som antalet anmälningar som behandlas av medlemsstaterna fortfarande varierar avsevärt.

En exportanmälan är det verktyg som länderna använder för att utbyta information om kemikalier som har förbjudits eller underkastats stränga restriktioner. EU-baserade exportörer som avser att exportera en kemikalie som förtecknas i del 1 i bilaga I till PIC-förordningen måste lämna in en exportanmälan till sin utsedda nationella myndighet. När anmälan kontrollerats och godkänts av den utsedda nationella myndigheten vidarebefordras den till kemikaliemyndigheten, som kontrollerar den och skickar den till den utsedda nationella myndigheten i det importerande landet. Om kemikaliemyndigheten inte får någon bekräftelse på mottagandet skickas anmälan på nytt.

Hela förfarandet utförs i ePIC, och exportörerna måste använda mallen för anmälan. När det gäller viss export som är undantagen från PIC-förordningen eller från kravet på exportanmälan måste exportörerna begära ett särskilt referensnummer för identifikation från sin utsedda nationella myndighet och använda detta nummer i tulldeklarationen för att underlätta tullklareringen.

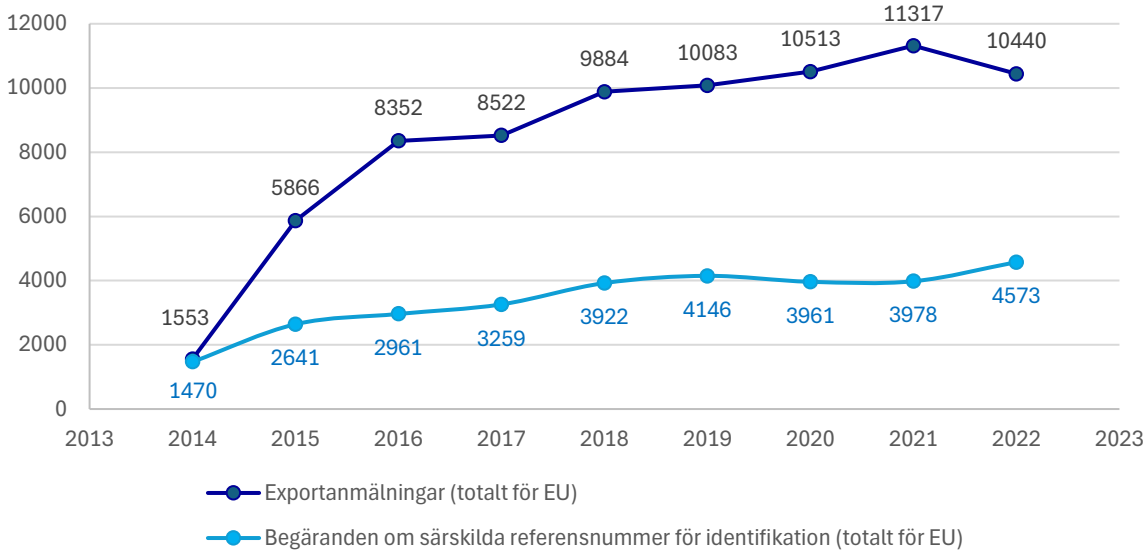
[7] Förordning (EU) 2019/1021 om långlivade organiska föroreningar, EUT L 169, 25.6.2019, s. 45, http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1021/oj.

[8] https://echa.europa.eu/sv/support/dossier-submission-tools/epic.

[9] https://echa.europa.eu/sv/advice-to-companies-q-as/pic (brexit) och https://echa.europa.eu/sv/advice-to-companies-q-as/northern-ireland.

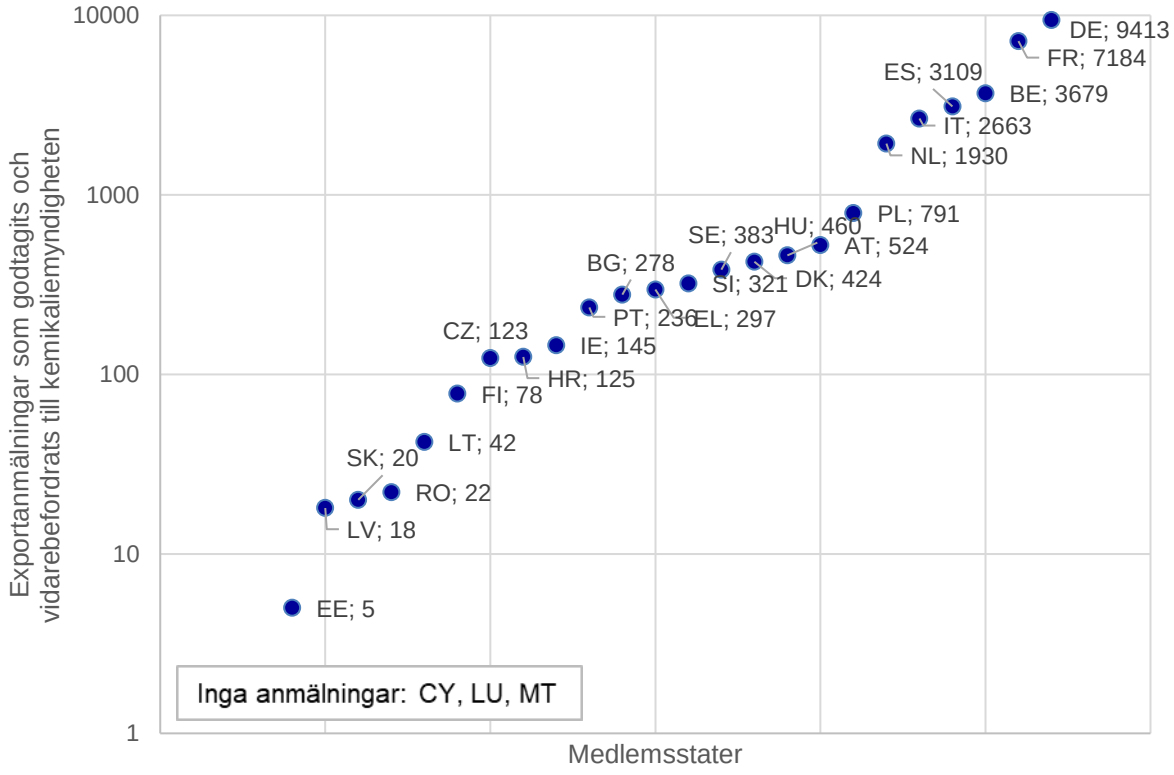
Antalet exportanmälningar och begäranden om särskilda referensnummer för identifikation ökade stadigt mellan 2014 och 2019, men visade tecken på en utplaning under den aktuella rapporteringsperioden (diagram 1).

Diagram 1. Totalt antal a) exportanmälningar som de utsedda nationella myndigheterna godkänt och vidarebefordrat till kemikaliemyndigheten, och b) begäranden om särskilda referensnummer för identifikation som de utsedda nationella myndigheterna godkänt per år

Precis som tidigare varierade antalet behandlade exportanmälningar avsevärt mellan medlemsstaterna (diagram 2).

Diagram 2. Totalt antal exportanmälningar som de utsedda nationella myndigheterna godkänt och vidarebefordrat till kemikaliemyndigheten under rapporteringsperioden

Tjugoen medlemsstater behandlade fler exportanmälningar under denna rapporteringsperiod jämfört med den föregående. Antalet behandlade anmälningar ökade mest i Belgien (+1 660), följt av Nederländerna (+901), Tyskland (+768) och Spanien (+726).

Antalet begäranden om särskilda referensnummer för identifikation som behandlades av medlemsstaterna varierade kraftigt. Tyskland, Belgien och Frankrike fortsatte att godkänna flest begäranden.

4.3 Antalet felaktigt ifyllda exportanmälningar som måste lämnas in på nytt har minskat men är fortfarande högt.

Under rapporteringsperioden begärde medlemsstaterna att 3 010 exportanmälningar skulle lämnas in på nytt, jämfört med 5 889 under den föregående perioden och 2 904 under den första perioden. De främsta orsakerna var underlåtenhet att uppfylla informationskraven och problem med det säkerhetsdatablad som bifogas exportanmälan.

Kemikaliemyndigheten begärde att 1 760 exportanmälningar skulle lämnas in på nytt under rapporteringsperioden, jämfört med 2 758 under föregående rapporteringsperiod. Trenden är liknande för de utsedda nationella myndigheternas begäranden om nya exportanmälningar.

Medlemsstaterna avslog 738 exportanmälningar under rapporteringsperioden, en ökning från 544 under den föregående rapporteringsperioden. De utsedda nationella myndigheterna rapporterar att exportörernas största svårigheter var tillgången till KN- eller CUS-nummer och information som var direkt kopplad till exporten (t.ex. importörens kontaktuppgifter), där det hade skett begränsade eller inga förbättringar, och den avsedda användningen av kemikalien i det importerande landet, där det hade skett betydande förbättringar.

Stora förbättringar noterades också i fråga om de rapporterade svårigheterna kopplade till sammanfattningen av och skälen till den slutliga lagstiftningsåtgärden, dagen för ikraftträdande och informationen om de slutliga lagstiftningsåtgärder som EU vidtagit.

4.4 Antalet exportanmälningar från länder utanför EU har ökat.

Enligt artikel 9 ska kemikaliemyndigheten föra in exportanmälningar som den tar emot från länder utanför EU i sin databas, bekräfta mottagandet av anmälan för den utsedda nationella myndigheten i det exporterande landet och tillhandahålla en kopia till den utsedda nationella myndigheten i den eller de medlemsstater som tar emot importen.

Kemikaliemyndigheten mottog 1 863 anmälningar från länder utanför EU under den aktuella rapporteringsperioden, en ökning från 1 371 anmälningar under den föregående perioden. Efter en minskning 2020 mer än fördubblades antalet anmälningar fram till 2022.

4.5 De utsedda nationella myndigheternas rapportering om export och import av kemikalier har blivit effektivare, men kan fortfarande förbättras.

Enligt artikel 10 ska exportörer och importörer av kemikalier som förtecknas i bilaga I till PIC-förordningen informera den utsedda nationella myndigheten om vilken kvantitet som de exporterat till eller importerat från länder utanför EU under det föregående året. Exportörerna måste även informera den utsedda nationella myndigheten om varje importörs namn och adress. De utsedda nationella myndigheterna måste i sin tur årligen rapportera in denna information till kemikaliemyndigheten, som därefter sammanställer informationen på EU-nivå och gör den tillgänglig för allmänheten[10].

[10] Echa: *Årlig rapportering om export och import enligt PIC*: https://echa.europa.eu/sv/regulations/prior-informed-consent/annual-reporting-on-pic-exports-and-imports.

Informationen från kemikaliemyndigheten och de utsedda nationella myndigheterna tyder på att rapporteringsförfarandet enligt artikel 10 har fungerat smidigt. Sju medlemsstater rapporterade om försenad inlämning av uppgifter från exportörer och nio (jämfört med fem under föregående rapporteringsperiod) om försenad inlämning från importörer. Det förekom fler fel angående de rapporterade kvantiteterna, även på grund av att kemikaliemyndigheten har förbättrat rapporteringsfunktionen i ePIC genom att inkludera varningar om potentiellt felaktiga kvantiteter. Kemikaliemyndigheten har även utarbetat en checklista för de utsedda nationella myndigheterna för att hjälpa dem att kontrollera branschrapporter och utarbeta samlade nationella rapporter om kvantiteten av exporterade och importerade kemikalier. Till skillnad från under de två föregående rapporteringsperioderna noterade kemikaliemyndigheten emellertid att vissa utsedda nationella myndigheter lämnade in sina rapporter för sent.

4.6 EU har antagit importbeslut för fem ämnen som förtecknas i bilaga III till Rotterdamkonventionen.

Enligt artikel 10 i konventionen ska parterna anta ett importbeslut för varje ny kemikalie som förtecknas i bilaga III och vidarebefordra det till sekretariatet. Enligt artikel 13 i PIC-förordningen ska EU-importbeslut antas genom en genomförandeakt som kommissionen lämnar till Reach-kommittén för ett yttrande i enlighet med det rådgivande förfarandet.

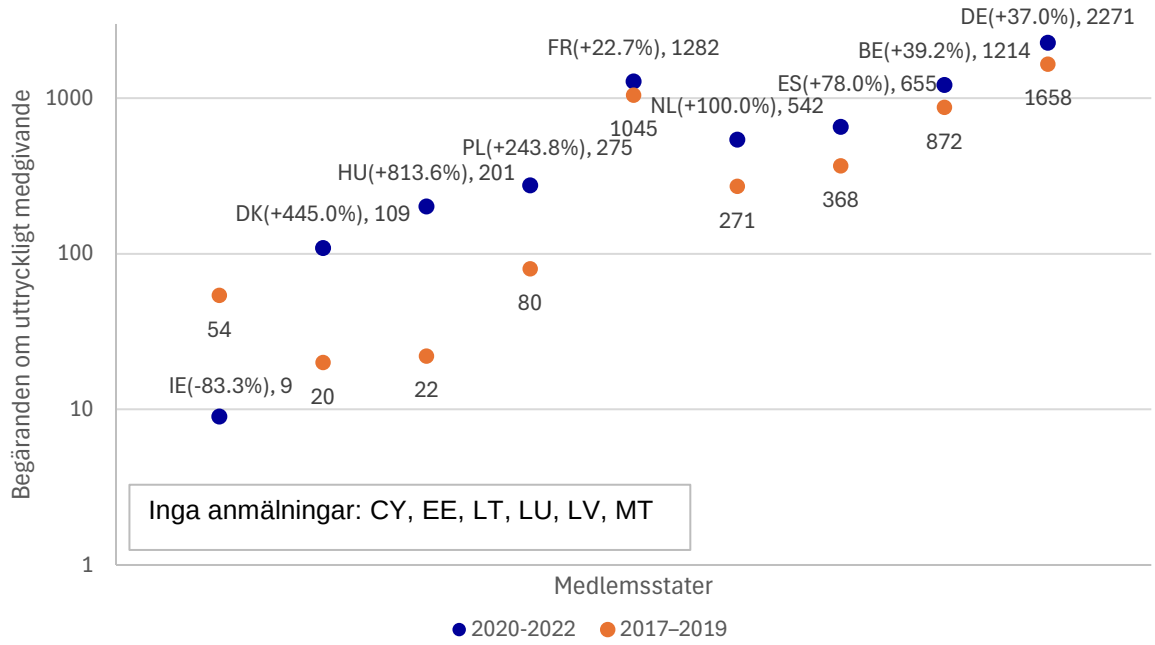
Under rapporteringsperioden antog kommissionen ett genomförandebeslut som innebar att nya importbeslut antogs för två ämnen och att beslut om tre andra ämnen ändrades.

4.7 Svarsfrekvensen från länder utanför EU på begäranden om uttryckligt medgivande är fortsatt låg, men ökar. De förbättrade systemen och den välfungerande samordningen mellan kemikaliemyndigheten och de utsedda nationella myndigheterna har haft en positiv effekt.

Enligt artikel 14 krävs uttryckligt medgivande från det importerande landet innan kemikalier som förtecknas i del 2 eller 3 i bilaga I får exporteras. Den utsedda nationella myndigheten i exportörens medlemsstat får dock, från fall till fall och i samråd med kommissionen, besluta att frångå detta krav när en kemikalie som förtecknas i del 2 exporteras till ett OECD-land eller när det importerande landet inte har svarat inom 60 dagar, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda.

Under den aktuella rapporteringsperioden hanterade 19 medlemsstater begäranden om uttryckligt medgivande. Dessa medlemsstater behandlade sammanlagt 7 233 begäranden, en ökning från 5 058 under den föregående perioden och 3 362 under den första perioden. Antalet behandlade begäranden var högre än under den föregående perioden i 13 medlemsstater (diagram 3).

Diagram 3. Antalet begäranden om uttryckligt medgivande som behandlats av medlemsstaterna under den aktuella perioden jämfört med föregående period för de medlemsstater som genomgått den största förändringen (med förändringen i % inom parentes)

Tio medlemsstater rapporterade svårigheter med att genomföra förfarandet för uttryckligt medgivande, vilket var tre fler än under den föregående rapporteringsperioden. Kommunikationen med de utsedda nationella myndigheterna i de importerande länderna fortsatte att vara den största utmaningen. Av de 7 233 begärandena om uttryckligt medgivande besvarades 58 %, vilket var något mer än under föregående period (54 %).

Precis som tidigare ansåg kemikaliemyndigheten att detta förfarande fungerade smidigt och att samarbetet var effektivt. Enligt återkopplingen från de utsedda nationella myndigheterna är de svåraste problemen vid tolkningen av svaren att fastställa giltighetstiden och vissa specifika restriktioner (dvs. specificitet avseende referensnummer för identifikation och specificitet avseende exportörer).

Elva medlemsstater, jämfört med åtta under den föregående perioden och sex under den första perioden, beslutade huruvida uttryckligt medgivande krävdes för export till OECD-länder av kemikalier som förtecknas i del 2 i bilaga I. Inga medlemsstater rapporterade svårigheter med att fatta detta beslut.

Begäranden om undantag enligt artikel 14.7 mottogs av 15 medlemsstater, en ökning från 13 under den föregående perioden och elva under den första perioden. Antalet begäranden om undantag ökade från 571 under föregående period till 1 328 under den aktuella perioden. Endast en medlemsstat rapporterade svårigheter med att genomföra undantagsförfarandet.

Kommissionen ansåg att undantagsförfarandet fungerade smidigt i allmänhet och bedömde samarbetet med de utsedda nationella myndigheterna som positivt. Kemikaliemyndigheten ansåg också att processen överlag fungerade smidigt och att vissa ineffektiviteter som rapporterades under tidigare perioder hade åtgärdats.

Tio medlemsstater rapporterade fall där exporten hade tillåtits äga rum i avvaktan på svaret på en begäran om uttryckligt medgivande enligt artikel 14.8. Det totala antalet fall var 181, jämfört med 569 under den föregående rapporteringsperioden. Kemikaliemyndigheten rapporterade inga svårigheter, vilket är en markant förbättring jämfört med föregående period. Detta berodde främst på att ePIC-funktionen hade förbättrats.

4.8 Det förekom färre fall av bristande efterlevnad av informationskraven för exporterade kemikalier.

Enligt artikel 17 ska kemikalier som är avsedda för export förpackas och märkas i enlighet med relevanta EU-bestämmelser, såvida inte det importerande landet ställer andra krav. Ett säkerhetsdatablad som överensstämmer med kraven i bilaga II till Reach-förordningen ska skickas till varje importör tillsammans med den exporterade kemikalien.

Endast tre medlemsstater rapporterade problem med efterlevnaden när det gäller den information som ska åtfölja exporterade kemikalier, jämfört med sex medlemsstater under föregående period.

4.9 Samtliga medlemsstater har kontroll- och tillsynssystem, men desto färre medlemsstater rapporterar att de har en tillsynsstrategi.

Samtliga medlemsstater har utsedda myndigheter som, i enlighet med artikel 18, är ansvariga för att säkerställa efterlevnaden av PIC-förordningen när det gäller kontrollen av import och export av de kemikalier som förtecknas i bilaga I. I alla medlemsstater utom en rör det sig om tullen, och i de flesta medlemsstater är miljö- eller hälsoinspektionen också delaktig.

Tolv medlemsstater har en tillsynsstrategi, jämfört med 16 under den föregående perioden. I vissa medlemsstater beror detta på att bestämmelserna redan tillämpas och att det inte behövs någon ytterligare utveckling. Tolv medlemsstater tillhandahåller regelbunden utbildning för inspektörer och vissa tar med PIC-förordningen som ett tillfälligt ämne i den allmänna utbildningen om kemikalielagstiftningen. Överlag har den regelbundna utbildningen minskat, och för första gången uppgav några av medlemsstaterna att de inte genomförde någon utbildning alls på grund av bristande resurser eller ekonomiska begränsningar.

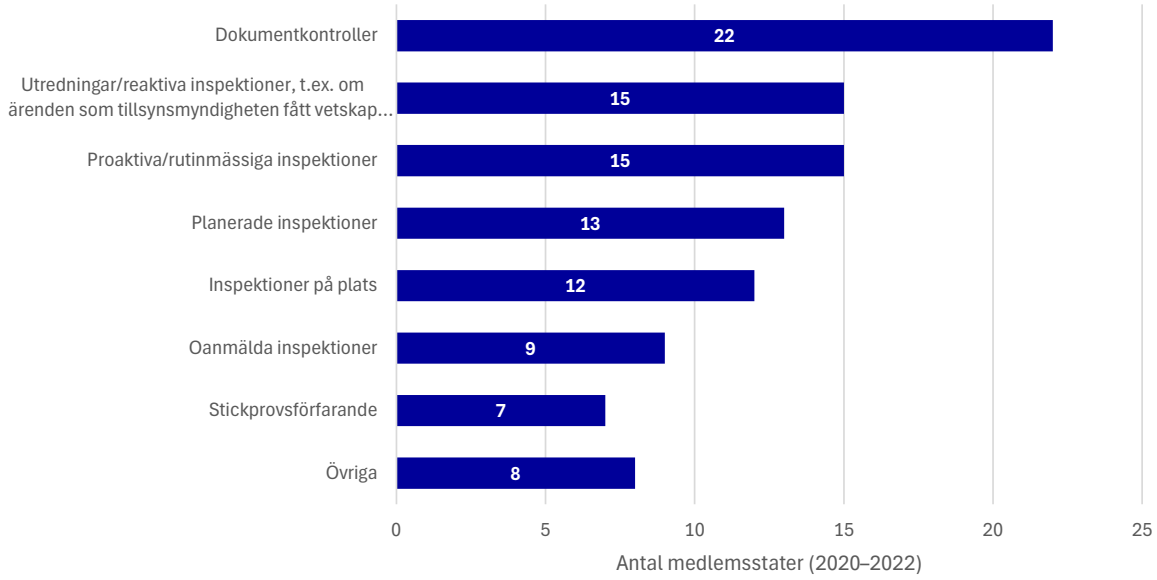
Sjutton medlemsstater rapporterade att de hade utfört exportkontroller och tolv att de hade utfört importkontroller under perioden. Liksom tidigare upptäcktes få överträdelser. De utsedda nationella myndigheternas återkoppling om arbetet inom forumet var till största delen positiv.

Antalet medlemsstater som uppgav att tillsynsmyndigheterna har tillräckliga resurser för att fullgöra sina skyldigheter enligt PIC-förordningen minskade från 15 under den föregående perioden till tolv under den aktuella perioden. Tio medlemsstater, jämfört med åtta under den föregående perioden, uppgav att de inte hade tillräckliga ekonomiska och/eller mänskliga resurser.

4.10 Trots att tillsynsåtgärderna har ökat i vissa medlemsstater leder färre överträdelser till sanktioner.

De typer av tillsynsåtgärder som vidtogs var i stort sett desamma som under föregående period (diagram 4). Dokumentkontroller utfördes dock av fyra fler medlemsstater (80 %) och proaktiva/rutinmässiga inspektioner av tre fler medlemsstater. Mer än hälften av medlemsstaterna utförde utredningar eller reaktiva eller proaktiva inspektioner, och knappt hälften rapporterade att de hade utfört inspektioner eller kontroller på plats.

Diagram 4. Tillsynsåtgärder som vidtagits i medlemsstaterna

Under rapporteringsperioden utfördes sammanlagt 93 691 exportkontroller, en ökning från 9 132 under den föregående perioden och 6 474 under den första perioden. Denna markanta ökning beror främst på skrivbordsinspektioner utförda av Bulgarien (40 425) och ospecificerade kontroller utförda av Spanien (42 168) (tabell 1). När det gäller import genomfördes 60 421 kontroller, en ökning från 1 463 kontroller under den föregående perioden och 1 941 kontroller under den första perioden. Denna stora ökning beror främst på Spaniens kontroller (58 177). Tullkontrollerna fortsätter att utgöra merparten av kontrollerna.

Tabell 1. Totalt antal offentliga export- och importkontroller som omfattade kontroller enligt PIC-förordningen under rapporteringsperioden (föregående period inom parentes)

	Kontroller utförda av tullen	Kontroller utförda av inspektörer	Kontroller utförda av andra enheter
Offentliga exportkontroller	93 308 (8 599)	383 (526)	0 (7)
Offentliga importkontroller	59 299 (237)	1 082 (1 193)	40 (33)

Sju medlemsstater, jämfört med fem under den föregående rapporteringsperioden och tre under den första rapporteringsperioden, rapporterade att de hade identifierat överträdelser genom tullkontroller, men överträdelsefrekvensen var mycket låg (omkring 0,3 %)[11]. Precis som under den föregående rapporteringsperioden upptäckte sex medlemsstater (jämfört med nio under den första rapporteringsperioden) överträdelser vid kontroller utförda av inspektörer. Överträdelsefrekvensen är högre än vid tullkontroller (omkring 5,4 %[12]).

Den vanligaste typen av överträdelse som upptäcktes av tullen var att ruta 44 i det administrativa enhetsdokumentet inte fyllts i korrekt (60 överträdelser) och att det saknades referensnummer för identifikation (46 överträdelser). Den vanligaste typen av överträdelse som upptäcktes av inspektörerna gällde bestämmelser om säkerhetsdatabladet (35 överträdelser) och att det saknades en exportanmälan för kemikalien (20 överträdelser).

[11] På grund av eventuella överlappningar mellan export- och importkontrollerna är detta endast en vägledande siffra för jämförelse.

Under den aktuella rapporteringsperioden ledde 13 överträdelser i tre medlemsstater till sanktioner, jämfört med 29 överträdelser i tre medlemsstater under den föregående perioden och 13 överträdelser i fyra medlemsstater under den första perioden.

4.11 Kemikaliemyndighetens tekniska bistånd var fortsatt välkommet.

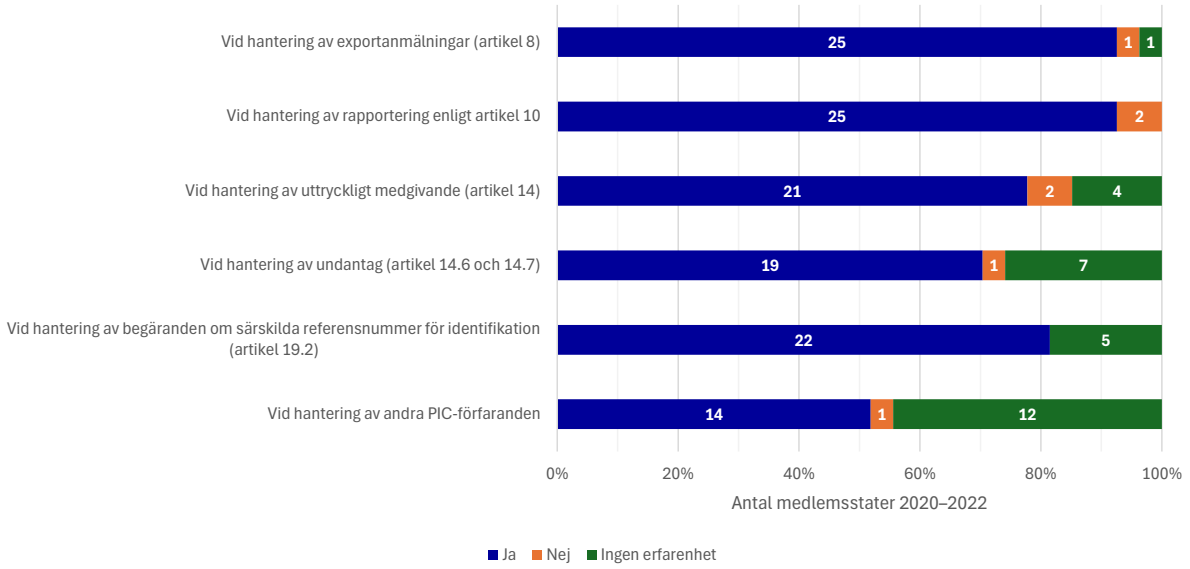
Kemikaliemyndigheten deltog i samarbetsverksamhet, däribland tre regionala workshoppar för att förbättra kapaciteten hos parterna i Rotterdamkonventionen, två webbinarier och en workshop som anordnades genom konventionen för att stödja olika regioner. Kemikaliemyndigheten tillhandahöll även stöd till kandidatländerna för att öka deras kapacitet för kemikaliehantering, via EU:s instrument för stöd inför anslutningen. Inga medlemsstater deltog i samarbetsverksamheten under denna rapporteringsperiod.

4.12 De flesta ePIC-användarna ansåg att it-verktyget var mer användarvänligt och användbart för dem i deras arbete.

Kemikaliemyndigheten utvecklade och underhåller ePIC, det it-verktyg som används av alla berörda myndigheter, inklusive tillsynsmyndigheter och tullmyndigheter, samt av exportörer och importörer. Antalet ePIC-användare inom näringslivet har fördubblats sedan föregående period och utgör nu 91 % av användarna.

De nya funktioner som lades till i ePIC under perioden ledde till kortare behandlingstider, effektivare processer, förbättrad spårbarhet av ärenden samt bättre överensstämmelse och tillförlitlighet hos uppgifterna. De utsedda nationella myndigheterna ansåg i allmänhet att ePIC var användarvänligt och användbart för dem när de utförde sina huvudsakliga uppgifter och noterade förbättringar jämfört med föregående period (diagram 5).

Diagram 5. Är ePIC-systemet enkelt att använda för de utsedda nationella myndigheterna?

Både de utsedda nationella myndigheterna och kemikaliemyndigheten inkom huvudsakligen med positiv återkoppling om ePIC inom näringslivet. Den användbarhetsstudie som kemikaliemyndigheten inledde i slutet av 2022 gav upphov till ett antal förslag till förbättringar, varav några prioriterades för genomförande, och fler planeras för ett senare skede.

4.13 Information och data om tillämpningen av PIC-förordningen har blivit mer tillgängliga.

En förbättrad plattform för spridning av PIC-uppgifter togs i bruk i november 2022 för att säkerställa effektiv spridning av PIC-uppgifter och bättre integrering med kemikaliemyndighetens regleringsövergripande plattform för spridning. I december 2022 lades information till om EU:s importsvar enligt Rotterdamkonventionen[12].

Kemikaliemyndigheten har offentliggjort tre rapporter om handeln för 2019, 2020 och 2021 i enlighet med artikel 10, två rapporter om informationsutbyte som omfattar perioderna 2018–2019 och 2020–2021 i enlighet med artikel 20[13] och en rapport om tillämpningen av PIC-förordningen som omfattar perioden 2020–2022 i enlighet med artikel 22[14].

5 SLUTSATSER

Genom PIC-förordningen införlivas Rotterdamkonventionen i EU-rätten. PIC-förordningen har samma mål, men går längre än konventionens bestämmelser genom att erbjuda en högre skyddsnivå, särskilt för utvecklingsländer och länder med övergångsekonomi.

Denna rapport visar att de förfaranden som fastställs i PIC-förordningen och deras genomförande fungerar smidigt, i synnerhet tack vare den effektiva samordningen och samverkan mellan de utsedda nationella myndigheterna, Echa och kommissionen både vad gäller EU:s interna arbete och det internationella arbetet. Detta har varit grundläggande för att uppnå PIC-förordningens mål.

Genom exportanmälningsförfarandet säkerställs att de importerande länderna får viktig information om kemikalierna och om exporten av dem. Varje år inkommer mer än 10 000 exportanmälningar, vilket tydligt visar hur omfattande detta informationsutbyte är. Detta skapar en hög arbetsbelastning för kemikaliemyndigheten och de utsedda nationella myndigheterna, vilken endast kan hanteras med lämpliga personalresurser. Att it-applikationen ePIC, som utvecklats och underhålls av kemikaliemyndigheten, fungerar väl spelar en viktig roll i detta avseende.

Utöver kraven i konventionen har ett förfarande för uttryckligt medgivande införts som en standardåtgärd vid export av ett antal olika kemikalier. Genom detta förfarande mottog de importerande länderna 7 233 begäranden om uttryckligt medgivande under rapporteringsperioden. Detta stora antal begäranden skapade svårigheter för många importerande länder, och 42 % av begärandena var fortfarande obesvarade.

Exportörerna av kemikalier som omfattas av PIC-förordningen är generellt sett införstådda med sina skyldigheter och klarar av att uppfylla dem. De utsedda nationella myndigheterna och kemikaliemyndigheten tillhandahöll nödvändigt stöd och bidrog därigenom till att hålla nere antalet överträdelser. Trots att tullmyndigheterna utförde ett stort antal exportkontroller (93 308) och importkontroller (59 299) var överträdelsefrekvensen mycket låg, på omkring 0,3 %. Frekvensen var något högre, cirka 5,4 %, för kontroller som utfördes av inspektörer.

Medlemsstaterna kunde i allmänhet uppfylla sina skyldigheter, men de hade ibland svårt att hantera det stora antalet exportanmälningar i slutet av varje år och att hålla tidsfristerna. Kemikaliemyndighetens arbete har legat helt i linje med kraven i PIC-förordningen och har varit grundläggande för att förfarandena ska fungera smidigt. Kommissionen fullgjorde sina

[12] https://echa.europa.eu/sv/eu-import-responses-under-the-rotterdam-convention.

[13] https://echa.europa.eu/sv/regulations/prior-informed-consent-regulation/reporting-on-information-exchange.

[14] https://echa.europa.eu/sv/reports-on-the-operation-of-pic-regulation.

skyldigheter enligt PIC-förordningen och antog två delegerade förordningar, varigenom 48 kemikalier lades till i bilaga I, och ett genomförandebeslut om EU:s importbeslut under rapporteringsperioden. Kommissionen har dessutom samordnat EU:s bidrag till det internationella arbetet och företrätt EU inför konventionen.